

Sygn. akt III CSK 232/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. B.
przy uczestnictwie E. G., L. P., J. M.,
H. B., W. B., P. B. , W. B.
i A. B.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt II Ca 2414/13, II Cz 1897/14

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie - w sprawie o zasiedzenie – zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie z dnia 26 sierpnia 2013 r., w ten sposób, że oddalony wniosek uwzględnił.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji uczestnik J.M. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie zagadnień, sprowadzających się do odpowiedzi na pytania, czy „w świetle dyspozycji przepisów art. 65 w związku z art. 340 k.c. zastosowanie art. 337 i 338 k.c. wyłącza zastosowanie art. 351 k.c.” oraz czy Sąd Najwyższy może sprawdzać wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, niepubl., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, niepubl., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepubl., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, niepubl., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, niepubl.).

Skarga uczestnika nie spełnia wskazanych wymagań; w istocie została wymierzona w ustalenia, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne,

a „zagadnienie prawne” dotyczące art. 65 oraz art. 337, 338, 340 i 351 k.c. jest pozorne, jego zaś formuła służy zasłonięciu rzeczywistej intencji skargi, tj. podważenia ustaleń.

Drugie zagadnienie leży w ogóle poza podstawami kasacyjnymi, więc nie wymaga rozważenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2002 r., I PKN 682/01, OSNP 2004, nr 12, poz. 211, z dnia 20 lutego 2003 r., I CK 388/02, „Izba Cywilna” 2003, nr 10, s. 44, lub z dnia 23 października 2003 r., III CK 137/02, „Izba Cywilna” 2003, nr 10, s. 44).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).